

[Hans Nielsen.]

Virksomhed, og endnu har Landbruget ikke haft nogen som helst rimelig Grund til at klage over, at Valutacentralen ikke har i allerhøjeste Grad bidraget til Muligheden for, at de kunde faa deres store Eksport af Landbrugsvarer afsat i andre Lande.

Jeg tror, at man maa sige, at Valutakontoret er i den Tid, det har virket, blevet godt ledet. At der har været Klager, og at der har været begrundede Klager, skal jeg ikke benægte; men hvem vilde i det hele taget kunne have ordnet en saa vældig Affære, uden at der skete Ting, som ikke burde ske? Jeg tror ogsaa, man maa erkende, at Nationalbanken under meget vanskelige Forhold har vist en god Vilje til at støtte Erhvervene. Vi har faaet Lov til at købe stadig væk for flere Penge, end vi solgte for til Udlandet, og Nationalbanken har ogsaa set paa, at vi har reduceret vore Valutabeholdninger til minus. Jeg tror, vi skal paaskønne dette og her i Landet være glade for, at vi har kunnet leve vort økonomiske Liv saaledes, som det er blevet levend.

Vi skylder den afgaaede Handelsminister en varm Tak for hans store Arbejde og hans store Interesse. Jeg tror, at alle vi, som har været Medlemmer af Valutaudvalget, og som i de forløbne Aar har haft Lejlighed til paa nært Hold af følge den afgaaede Handelsministers Arbejde og Interesse, vil erkende, at vi havde i ham en sjælden retlinet og retsindig Mand, som ønskede, at der skulde gøres Ret og Skel imod alle. Han har udført et stort Arbejde, og det fortjener han Tak og Anerkendelse for. Jeg føler mig ganske overbevist om, at de andre Partiers Repræsentanter deler denne min Opfattelse.

Ud fra disse Kendsgerninger anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag til hurtigt og velvillig Behandling. Jeg haaber, at den økonomiske Forstaaelse, som Vælgerne viste den 22. Oktober, og som i Virkeligheden er langt større end den, Oppositionen nogen Sinde har tænkt sig kunde findes hos den almindelige Befolkning, ogsaa maa paavirke Oppositionen her i Rigsdagen, saaledes at vi, naar vi nu har tilendebragt denne første Behandling og sagt hinanden de Smaaubehageligheder, der skal siges ved en saadan Lejlighed, saa mødes i Udvalget og ser at faa dette Lovforslag hurtigst muligt vedtaget paa den bedst mulige Maade til Fordel for vort Land og vort Folk og de Erhverv, som vi her taler om.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet. Det ærede Medlem har anmodet om at tale noget længere, end Forretningsordenen tillader. Der vil blive givet ekstra indtil 10 Minutter.

Knud Kristensen: Efter min Opfattelse er det ikke Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag, der har Interessen — Bestemmelserne i dette er jo i det store og hele overensstemmende med Bestemmelserne i den gældende Lov —, og det er for saa vidt heller ikke Enkelthederne, vi har den store Indvending at gøre imod, det er selve det, som dette System gennem dets Udvikling i de senere Aar er naaet frem til. Det er det principielle i Spørgsmaalet, der efter vor Opfattelse har den store Interesse, og det er ved dette, jeg ved denne Lejlighed særlig vil opholde mig.

Hvad Enkelthederne angaar, kan jeg samle det i dette, at det forekommer mig, at Lovforslaget er Udtryk for en større Indflydelse af Statsadministrationen paa Erhvervslivet og en Fastlæggelse i en længere Tid af denne Indflydelse og dernæst er en Understregning af, at det, som hidtil har været det første, fremdeles skal være det, nemlig den valutariske Opgave. Jeg skal i saa Henseende blot nævne nogle enkelte Ting, som tager Sigte paa de Forhold, som jeg her har nævnt.

Der er dette, at Varelisten nu kan forandres med Tilslutning af et Flertal i Valutaudvalget, hvorimod det tidligere har været saadan, at en Forandring her kun kunde finde Sted, naar der var enstemmig Tilslutning. Det vil sige, at Ministeriet faar en mere uindskrænket Magt over Administrationen af denne Lov. Endvidere skal jeg nævne, at Lovens Gyldighed er foreslaaet at gælde i 2 Aar, medens man til at begynde med havde det saaledes, at disse stærkt indgribende Loves Gyldighed kun gjaldt nogle faa Maaneder og i de senere Valutalove 1 Aar ad Gangen. Endelig er der ogsaa det, som jeg allerede har nævnt, at det valutamæssige nu er sat i Forgrunden som det, der først nævnes som Opgave, hvorimod det i tidligere Love var det handelspolitiske, dette Formaal at fremme Eksporten her fra Landet.

Der er tre Formaal, som dette Valutalovforslag har, og som ogsaa den gældende Lov har. Det første Formaal, som jeg vil nævne, det handelspolitiske, dette at man gennemfører Foranstaltninger til Fremme af vor Eksportafsætning til Udlandet, kan